

påfører omgivelserne. Hertil kommer, at kabel-lægning i et vist omfang vil medføre større forsyningsikkerhed, idet f.eks. ekstreme vejrforhold ikke vil have samme indflydelse på nedgravede kabler som på luftledninger.

De regionale saneringer, som er gennemført i forbindelse med etablering af 400 kV-forbindelser, kunne efter den tidligere elforsyningslov finansieres af den virksomhed, som forestod udbygningen med 400 kV-transmissionsforbindelserne, også selv om omkostningerne i praksis hidrørte fra et andet selskab. Med lov nr. 375 af 2. juni 1999 er der indført nye krav til elsektoren, herunder krav om selskabsopdeling samt krav til, hvilke omkostninger der kan indregnes i prisen for den enkelte virksomheds ydelser. Der er derfor behov for en hjemmel til at fastsætte vilkår om, at der ved etablering af nye 400 kV-anlæg skal ske kompenserende kabellægninger henholdsvis omstruktureringer mod dækning af de meromkostninger, som de selskaber, som bliver berørt af kravene om kabellægning, bliver pålagt.

Det er således hensigten at udforme regler, som åbner mulighed for, at de transmissionsvirksomheder, der gennemfører udbygninger eller omlægninger af 400 kV-transmissionsnettet, kan forpligtes til at dække de meromkostninger, som andre transmissions- og netvirksomheder på lavere spændingsniveau vil blive påført, når de skal gennemføre fremskyndede omstruktureringer henholdsvis kompenserende kabellægninger efter de aftalte principper. Omkostninger forbundet hermed vil kunne indregnes i virksomhedernes priser efter elforsyningslovens kapitel 10.

Der vil i reglerne kunne blive fastlagt kriterier for, i hvor stor udstrækning der skal ske kompenserende kabellægninger henholdsvis omstrukturering eller sanering på lavere spændingsniveau som følge af etablering eller ændring af 400 kV-forbindelser. Den kompenserende kabellægning henholdsvis omstrukturering vil kunne finde sted

på 50-150 kV-spændingsniveauet. Det vil være de transmissionsvirksomheder, der skal gennemføre udbygninger eller omlægninger af 400 kV-transmissionsnettet, der i samarbejde med de aktuelle net- og transmissionsvirksomheder, den systemansvarlige virksomhed og de regionale planmyndigheder skal sikre den nødvendige kabellægning henholdsvis omstrukturering og sanering.

Reglerne vil ligeledes kunne indeholde kriterier for, hvordan den fremtidige generelle systematiske kabellægning af højspændingsnettet bør ske.

Miljø- og energiministeren får med bestemmelsen i stk. 3 bemyndigelse til at pålægge net- og transmissionsvirksomheder at kabellægge nærmere udpegede ledningstrækninger i forbindelse med etablering af nye transmissionsnet beregnet for spændinger på 400 kV eller ved væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net. Det er hensigten alene at udnytte bemyndigelsen i de tilfælde, hvor en net- eller transmissionsvirksomhed ikke ønsker at indgå aftale om kabellægning af en ledningsstrækning, uanset at net- eller transmissionsvirksomheden får dækket meromkostningerne hertil som følge af de i medfør af stk. 2 fastlagte regler om vilkår for etablering af nye transmissionsnet. Det foreslås, at de meromkostninger, som net- og transmissionsvirksomhederne bliver pålagt som følge af kabellægningspålægget, dækkes af de transmissionsvirksomheder, som etablerer nye 400 kV-forbindelser eller foretager væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net som beskrevet i bemærkningerne til stk. 2.

Til nr. 3

Ændringsforslag nr. 2 indebærer, at de hidtidige § 21, stk. 2 og 3, bliver stk. 4 og 5. I § 23, stk. 3, henvises til § 21, stk. 2. Denne henvisning foreslås derfor ændret til § 21, stk. 4.